

การเปรียบเทียบกลยุทธ์การลงทุน แบบถัวเฉลี่ยต้นทุน กับแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย
กับแบบเงินก้อน ในการลงทุนหลักทรัพย์ที่อยู่ใน SETHD

THE COMPARISON OF DOLLAR-COST AVERAGE AND VALUE-AVERAGE,
LUMP-SUM INVESTMENT STRATEGY IN SETHD

สุทธิภาสภ์ พงศ์เจริญวานิช¹ กรปรียา ใจสำราญ² บัลลังก์ จงวัฒนานุกุล³ และ เพ็ญภัทรา เต็มพันธ์⁴

Suttiaphat Pongcharoenvanich, Kornpreeya Jaisamran, Banlang Jongwattananukul
and Phenphattra Toemphan

Article History

Received: 12/22/2022; Revised: 02/21/2023; Accepted 02/22/2023

<https://doi.org/10.14456/jsmt.2023.12>

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบกลยุทธ์การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน (Dollar-Cost Averaging: DCA) แบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย(Value Averaging: VA) และแบบเงินก้อน (Lump Sum: LS) ในหลักทรัพย์ที่อยู่ในรายชื่อ SETHD มีจำนวน 29 บริษัท เก็บรวบรวมข้อมูลราคาหลักทรัพย์จากระบบ SETSMART ตั้งแต่ปี 2560 ถึง ปี 2564 มาสร้างเป็น Portfolio ได้ 27 Portfolios มีระยะเวลาการลงทุน 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี ใช้สถิติเชิงอนุมาน ทำการทดสอบด้วย Paired Sample t-Test เปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราผลตอบแทนของกลยุทธ์การลงทุนโดยเปรียบเทียบทีละคู่ เช่น DCA กับ VA, DCA กับ LS, และ VA กับ LS

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ระยะเวลาลงทุน 1 ปี กลยุทธ์ VA มีอัตราผลตอบแทนมากกว่า กลยุทธ์ DCA และ LS อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 - 2) ระยะเวลาลงทุน 3 ปี กลยุทธ์ VA มีอัตราผลตอบแทนมากกว่า กลยุทธ์ DCA และ LS อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 - 3) ระยะเวลาลงทุน 5 ปี กลยุทธ์ VA มีอัตราผลตอบแทนมากกว่า กลยุทธ์ DCA และ LS อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- จากการวิจัย นักลงทุนรายใหม่ที่ไม่มีเวลาติดตามราคาหลักทรัพย์หรือไม่สามารถจับจังหวะซื้อขายหลักทรัพย์ได้ สามารถนำกลยุทธ์ VA ไปประยุกต์ใช้โดยลงทุนในหลักทรัพย์เป็นระยะเวลา 5 ปี เพราะว่ามีอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยงมีค่าสูงที่สุด

คำสำคัญ: กลยุทธ์การลงทุน; การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน; การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย; การลงทุนแบบเงินก้อน

¹⁻³ อาจารย์ สาขาวิชาการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

Lecturer, Finance and Investment, Faculty of Business Administration, Vongchavalitkul University

E-mail: suttiaphat_pon@vu.ac.th *Corresponding Author

⁴ อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

Lecturer, Management, Faculty of Business Administration, Vongchavalitkul University

ABSTRACT

The purpose of this study was to compare the investment strategies of Dollar-Cost Averaging (DCA), Value Averaging (VA), and Lump Sum (LS) in the list of SET High Dividend 30 Index (SETHD). The stock prices of 29 companies were collected from SETSMART system from 2017 to 2021. The stock prices of 29 companies were generated for the 27 portfolios with investment periods of 1 year, 3 years, and 5 years. Inferential statistics were applied, and a paired sample t-test was used to compare the different return on investment strategies by using pair comparisons: DCA matched with VA, DCA matched with LS, and VA matched with LS.

The research results showed that:

- 1) The VA strategy has a higher rate of return than the DCA and LS strategies for 1 year investment period, with a statistical significance level of 0.05;
- 2) The VA strategy has a higher return than the DCA and LS strategies for 3 years investment period, with a statistical significance level of 0.05.
- 3) The VA strategy has a higher rate of return than the DCA and LS strategies for 5 years investment period, with a statistical significance level of 0.05. According to the research findings, new investors do not have time to track stock price indices or they do not notice the buying-selling signal in the stock exchange market. The new investors can apply the VA strategy to invest in stocks for 5-years period because the rate of return on investment against the risk is highest ratio.

Keywords: Investment Strategy; Dollar-Cost Averaging; Value Averaging; Lump Sum

1. บทนำ

ปัจจุบันผู้คนหันมาให้ความสนใจการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมากขึ้นโดยเฉพาะปี 2563 ถึง ปี2564 กล่าวคือ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2564 จำนวนบัญชีที่เปิดซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นเพิ่มขึ้นสูงถึง 1,707,122 บัญชี จากสิ้นปีก่อน หรือคิดเป็นจำนวน 946,557 ราย และเมื่อสิ้นปี 2564 จำนวนบัญชีที่เปิดซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นไทยทำสถิติสูงสุดใหม่อยู่ที่ 5,211,119 บัญชี หรือคิดเป็น 3,101,457 ราย ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุน เช่น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต การเชื่อมโยงระบบการซื้อขายออนไลน์ของธนาคารพาณิชย์ การทำงานที่บ้าน และนโยบายการกระจายจัดสรรหุ้น IPO เป็นต้น (สุมิตรรา ตั้งสมวรพงษ์, 2565)

จากสถิติข้างต้น เห็นได้ว่านักลงทุนรายใหม่ที่เข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีมากขึ้น จะต้องเผชิญปัญหาในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนซื้อ ซึ่งในตลาด SET มีหลักทรัพย์ 678 หลักทรัพย์ รวมทั้งมีความเข้าใจเทคนิคในการซื้อขายหลักทรัพย์ จิตวิทยาการลงทุน ดังนั้นนักลงทุนรายใหม่ต้องหาความรู้เกี่ยวกับการลงทุนจากแหล่งข้อมูลต่างๆ อาทิเช่น เว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หนังสือ สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น เนื้อหาความรู้ควรประกอบด้วย การพิจารณาภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กลุ่มอุตสาหกรรม วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน วิเคราะห์ทางเทคนิค รวมถึงข้อมูลข่าวสารของหลักทรัพย์(เรวัต เทียมหมอก และ สุเมธ ฐวธราตระกูล, 2563) เมื่อนักลงทุนได้ข้อสรุปว่าจะลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เติบโต และลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทที่ผลประกอบการดี สุดท้ายต้องตัดสินใจเลือกใช้กลยุทธ์การลงทุน ไม่ว่าจะเป็น การจับจังหวะการลงทุน(Market Timing) หรือเรียกว่า การลงทุนแบบเงินก้อน(Lump Sum) การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน(Dollar-Cost Averaging) การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย(Value Averaging)

การที่นักลงทุนรายใหม่ต้องตัดสินใจเลือกกลยุทธ์การลงทุน จำเป็นต้องทราบจุดเด่น จุดด้อยของแต่ละกลยุทธ์ นอกจากนี้การที่นักลงทุนรายใหม่จะอยู่รอดไม่ขาดทุนจากการลงทุนหลักทรัพย์นั้น ควรเป็นนักลงทุนเน้นคุณค่า ศึกษาและวางแผนการลงทุนอย่างดี ตอบสนองราคาหลักทรัพย์ที่ร่วงลงด้วยการถือหรือซื้อเพิ่มเมื่อปัจจัยไม่เปลี่ยน และลงทุนเน้นปันผล(เจริญ ตั้งสิริวงศ์, 2564) ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษา ประสิทธิภาพของกลยุทธ์การลงทุนแบบ LS DCA VA ในแต่ละช่วงระยะเวลาลงทุน ในกลุ่มหลักทรัพย์ SETHD ซึ่งเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่ให้ปันผลสูง และนักลงทุนรายใหม่ส่วนใหญ่ให้ความสนใจลงทุน (อดิनुช เฉลิมพงศ์ และ สิริกร ทรัพย์บุญเรือง, 2564)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบกลยุทธ์การลงทุนในหลักทรัพย์ที่อยู่ในรายชื่อ SETHD ด้วยกลยุทธ์การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน (Dollar-Cost Averaging: DCA) กับแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย(Value Averaging: VA) กับแบบเงินก้อน (Lump Sum: LS) ภายใต้วงเวลาลงทุน 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี

3. การทบทวนวรรณกรรม

กลยุทธ์การลงทุน

การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน(Dollar-Cost Averaging: DCA) เป็นวิธีการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ที่ถัวเฉลี่ยต้นทุน โดยนักลงทุน จะทำการลงทุนอย่างต่อเนื่องในแต่ละงวด ด้วยเงินลงทุนจำนวนเท่า ๆ กัน โดยไม่คำนึงถึงราคาของสินทรัพย์ลงทุน ณ ขณะนั้น ซึ่งเป็นการตัดอารมณ์ความรู้สึกออกไป ทำให้ได้ลงทุนสม่ำเสมอเพื่อสร้างความมั่งคั่งในระยะยาว ดังนั้น สินทรัพย์ลงทุนที่จะทำการ DCA ก็ควรเป็นสินทรัพย์ลงทุนที่มีแนวโน้มของราคาที่จะสูงขึ้นในอนาคต เช่น หุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานที่ดี มีการเติบโต หรือลงทุนผ่านกองทุนรวมหุ้น (ณัฐ เลิศมงคล, 2564)

การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย(Value Averaging: VA) เป็นการลงทุนสม่ำเสมอเป็นงวด ๆ เช่นเดียวกับการลงทุนแบบ DCA เช่น ลงทุนรายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี แต่จะต่างกันที่การลงทุนแบบ VA จะใส่เงินลงทุนในแต่ละงวดไม่เท่ากัน และจะให้ความสำคัญกับการควบคุมปริมาณการซื้อและขายสินทรัพย์เพื่อให้มูลค่าของพอร์ตลงทุนเพิ่มขึ้นเป็นมูลค่าที่เท่า ๆ กันตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละงวด (กัลยวีร์ โรจน์สุขพัฒนา, 2564)

การลงทุนแบบเงินก้อน(Lump Sum: LS) เป็นการลงทุนแบบเงินก้อนใหญ่ครั้งเดียว โดยต้องสามารถคาดการณ์ทิศทางตลาดได้ ใช้เครื่องมือวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยเทคนิคเป็น รวมถึงวิเคราะห์เศรษฐกิจประกอบกัน แล้วจึงตัดสินใจลงทุน เพื่อให้สามารถซื้อขายหุ้น ณ ราคาที่เหมาะสมได้ (นารินทิพย์ ท่องสายชล, 2564)

ตารางที่ 1

แสดงเงินลงทุนด้วยการลงทุนแบบ Dollar-Cost Averaging Value Averaging และ Lump Sum

วันที่	ราคาหุ้น	Dollar-Cost Averaging			Value Averaging					Lump Sum		
		เงินลงทุน (บาท)	จำนวนหุ้นที่ซื้อได้	จำนวนหุ้นสะสม	เงินลงทุนตามเป้าหมาย (บาท)	มูลค่าพอร์ตลงทุน (บาท)	เงินลงทุน (บาท)	จำนวนหุ้นที่ซื้อได้	จำนวนหุ้นสะสม	เงินลงทุน (บาท)	จำนวนหุ้นที่ซื้อได้	จำนวนหุ้นสะสม
31/1/64	25	1,000	40	40	1,000	0	1,000	40	40	6,000	240	240
28/2/64	22	1,000	45.45	85.45	2,000	880	1,120	50.90	90.90	0	0	240
31/3/64	20	1,000	50	135.45	3,000	1,818	1,182	59.10	150	0	0	240
30/4/64	17	1,000	58.82	194.27	4,000	2,550	1,450	85.29	235.29	0	0	240
31/5/64	19	1,000	52.63	246.90	5,000	4,470	530	27.89	263.18	0	0	240
30/6/64	21	1,000	47.61	294.51	6,000	5,526	474	22.57	285.75	0	0	240

ดัชนีราคา SET High Dividend 30 Index: SETHD

จัดทำขึ้นโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อสะท้อนความเคลื่อนไหวราคาของกลุ่มหลักทรัพย์หุ้นที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูง (Market Capitalization) มีสภาพคล่องสูงอย่างสม่ำเสมอและมีอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลสูงและต่อเนื่อง โดยเริ่มเผยแพร่อย่างเป็นทางการในวันจันทร์ที่ 4 กรกฎาคม 2554 เป็นต้นไป มีเกณฑ์คัดเลือกหลักทรัพย์ ดังนี้ เป็นหลักทรัพย์ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นองค์ประกอบของดัชนี SET100 ในรอบเดียวกัน เป็นหลักทรัพย์ที่มีการจ่ายเงินปันผลต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากข้อมูลตามรอบบัญชีย้อนหลัง 3 ปี (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของกลยุทธ์การลงทุน ใช้อัตราส่วนเป็นตัวเปรียบเทียบ เช่น อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return) อัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง (Sharpe Ratio) อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่า (Money-Weighted Rate of Return) ต้นทุนเฉลี่ย (Cost Average) เป็นต้น โดยมีระยะเวลาการลงทุนแบ่งเป็นระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว

ในการเลือกใช้กลยุทธ์การลงทุนควรพิจารณาแนวโน้มของตลาด เช่น ถ้าตลาดผันผวน ควรใช้กลยุทธ์ VA เพราะว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลยุทธ์ DCA แม้ว่าซื้อหลักทรัพย์ได้จำนวนมากในขณะที่ราคาต่ำ และซื้อน้อยลงในช่วงที่ราคาสูง แต่หากใช้กลยุทธ์ VA นักลงทุนจะซื้อหลักทรัพย์จำนวนมากขึ้นในช่วงที่ราคาต่ำ เนื่องจากพอร์ตมีมูลค่าน้อยจึงต้องลงเงินลงทุนเพิ่ม และยังมีโอกาสที่จะขายหลักทรัพย์หากราคาของหลักทรัพย์เพิ่มสูงขึ้นจนมูลค่าพอร์ตสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ (มณสิวี ประทุมมินทร์, 2563) ถ้าตลาดขาขึ้น ควรใช้กลยุทธ์ LS เนื่องจากรูปแบบราคาที่เป็นขาขึ้นทำให้หลักทรัพย์แต่ละตัวในพอร์ตถูกซื้อด้วยเงินทั้งก้อน ณ จุดเริ่มต้นด้วยราคาที่ถูกต้องจึงได้จำนวนหุ้นที่มาก และสามารถขายได้ในราคาที่แพง ณ จุดปลาย ทำให้ได้รับอัตราผลตอบแทนที่มากกว่า DCA (วรรณพร หอมศรีวรรณ, 2563) แตกต่างกับงานวิจัยของ อนันต์ ฤทธาภากรณ์ (2559) ที่พบว่าแนวโน้มตลาดขึ้น ควรใช้กลยุทธ์ DCA เนื่องจากต้นทุนของหน่วยลงทุนต่ำกว่ากลยุทธ์ LS อาจเป็นเพราะ กลยุทธ์ LS จะซื้อหน่วยลงทุนเพียงปีละหนึ่งครั้งในเดือนธันวาคมของทุกปี ถ้าตลาดขาขึ้นราคาหน่วยลงทุนของเดือนธันวาคมจะสูงกว่าเดือนอื่นๆ ทำให้มีต้นทุนสูงกว่ากลยุทธ์ DCA ที่ทยอยซื้อหน่วยลงทุนในแต่ละเดือนตอนต้นปี

ช่วงระยะเวลาการลงทุนก็มีส่วนสำคัญในการเลือกใช้กลยุทธ์การลงทุน เช่น กลยุทธ์ VA ให้อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อความเสี่ยง มากกว่ากลยุทธ์ DCA ทั้งในการลงทุนระยะสั้น 1 ปี หรือการลงทุนระยะปานกลาง 3 ปี แต่ถ้าลงทุนระยะยาว 5 ปี กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่อความเสี่ยง มากกว่ากลยุทธ์ VA (อัญวิทย์ อัครชมสวัสดิ์, 2562) แตกต่างกับงานวิจัยของ สรชา ผกาภรณ์ (2562) ที่พบว่า กลยุทธ์ LS เป็นกลยุทธ์ที่มีโอกาสสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่ากลยุทธ์ DCA กลยุทธ์ VA กลยุทธ์ DDCA และกลยุทธ์ EDCA โดยเป็นกลยุทธ์ที่ให้ผลตอบแทนมากที่สุดในทุกระยะเวลาการถือครอง 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี อาจเป็นเพราะ ช่วงเวลาที่กลยุทธ์ LS ซื้อหลักทรัพย์ด้วยเงินทั้งหมด ราคาหลักทรัพย์นั้นอยู่ในช่วงราคาที่ต่ำสุดและอยู่ในจุดที่ปรับตัวเป็นขาขึ้น

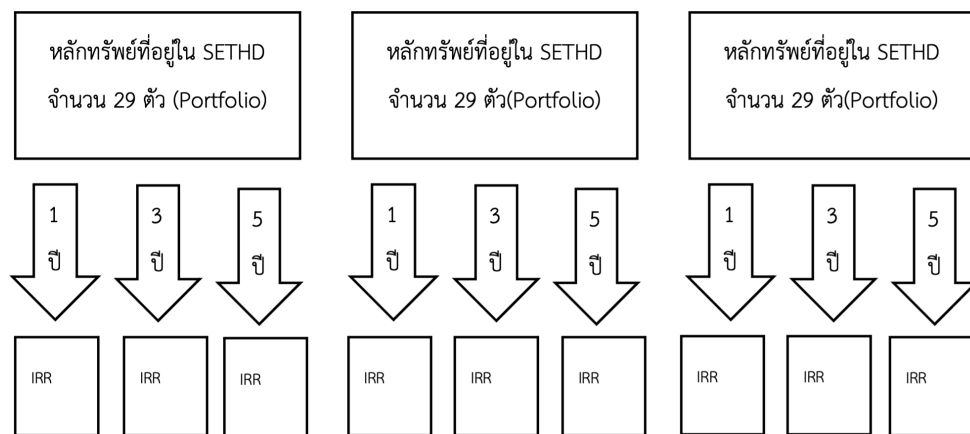
จากการทบทวนงานวิจัย เห็นได้ว่าการเลือกใช้กลยุทธ์การลงทุนตามสภาวะของตลาด หรือรอบระยะเวลาการลงทุน มีความขัดแย้งกัน ในการศึกษาเน้นใจการเปรียบเทียบกลยุทธ์ DCA VA และ LS โดยใช้อัตราผลตอบแทนภายในและอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยงเป็นตัววัดประสิทธิภาพ และจำลองการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ SETHD มีระยะเวลาลงทุน 1 ปี 3 ปี 5 ปี โดยหลักทรัพย์ในกลุ่ม SETHD ถือว่าเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีปัจจัยพื้นฐานดี และบริษัทมีความสามารถทำกำไร เหมาะกับนักลงทุนรายใหม่ที่ไม่มีความรู้ในการติดตามราคาหลักทรัพย์ สามารถถือครองหลักทรัพย์ได้ในระยะเวลานานโดยไม่เปลี่ยนแปงมากเกินไป

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

การเปรียบเทียบกลยุทธ์การลงทุน แบบถัวเฉลี่ยต้นทุน(DCA) กับการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย(VA) กับการลงทุนแบบเงินก้อน(LS) ในการลงทุนหลักทรัพย์ที่อยู่ใน SETHD โดยใช้อัตราผลตอบแทนภายใน(IRR) และอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง(Sharpe Ratio) ของแต่ละPortfolio ซึ่งมีระยะเวลาลงทุน 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย

5. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ(Secondary Data) จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มาทำการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนของกลยุทธ์การลงทุนแต่ละแบบ มีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. ประชากร

หลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและอยู่ในดัชนีราคา SETHD ตั้งแต่ปี 2560 ถึง ปี 2564 ที่มีรายชื่อติดต่อเนื่องกัน 5 ปี ได้ทั้งหมด 29 บริษัท ประกอบด้วยชื่อย่อหลักทรัพย์ ดังนี้ ADVANC, AP, BBL, BCH, BCPG, CHG, CPF, EGCO, GUNKUL, HANA, INTUCH, KKP, KTB, LH, ORI, PTT, PTTEP, QH, RATCH, SAWAD, SCC, SPALI, TASCOT, TCAP, THANI, TISCO, TTB, TU และ WHA

2. ขอบเขตการวิจัย

กลยุทธ์การลงทุนใช้กลยุทธ์ DCA VA และ LS แล้วเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนแต่ละกลยุทธ์โดยพิจารณาจากอัตราผลตอบแทนภายใน(IRR) และอัตราผลตอบแทนต่อค่าความเสี่ยง(Sharpe Ratio) ของPortfolio ที่สร้างด้วยหลักทรัพย์ 29 ตัว และแบ่งระยะเวลาลงทุนเป็น 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี เริ่มตั้งแต่ปี 2560 ถึง ปี 2564

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้ราคาปิดหลักทรัพย์รายวัน และข้อมูลเงินปันผล จากระบบข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SETSMART (SET Market Analysis and Reporting Tool) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2564 แบ่งเป็นกลยุทธ์ LS ซื้อหลักทรัพย์ในราคาปิด ณ วันที่ 1 หรือวันทำการแรกของปี ส่วนกลยุทธ์ DCA และVA ซื้อหลักทรัพย์ในราคาปิด ณ วันที่ 1 หรือวันทำการแรกของเดือน และกำหนดให้ขายทุกหลักทรัพย์ในราคาปิด ณ วันที่ 31 ธันวาคม หรือวันทำการสุดท้ายของปี แล้วสร้างเป็น Portfolio ตามระยะเวลาลงทุน

อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยง ใช้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุคงเหลือ 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี ได้ข้อมูลจากสมาคมตลาดตราสารหนี้แห่งประเทศไทย (The Thai Bond Market Association) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2564

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนของกลยุทธ์การลงทุน ประกอบด้วย 1) อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน พิจารณาจากอัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return) ซึ่งใช้กระแสเงินสดรับและการจ่ายเงินสดจ่ายที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละงวดของการลงทุน แล้วมาหาอัตราคิดลด (Discount Rate) ที่ทำให้ NPV มีค่าเป็นศูนย์ เมื่อได้ค่า IRR ของหลักทรัพย์แต่ละตัวก็นำไปรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตเพื่อเป็นค่า IRR ของ Portfolio ซึ่งมี 27 Portfolios ประกอบด้วยกลยุทธ์ DCA VA และ LS อย่างละ 9 Portfolios และมีระยะเวลาการลงทุน ดังนี้ Portfolio รอบลงทุน 1 ปี มี 5 Portfolios ประกอบด้วย ปี 2560 ปี 2561 ปี 2562 ปี 2563 และปี 2564 Portfolios รอบลงทุน 3 ปี มี 3 Portfolios ประกอบด้วย ปี 2560-2562 ปี 2561-2563 และปี 2562-2564 Portfolios รอบลงทุน 5 ปี มี 1 Portfolios คือ ปี 2560-2564 2) อัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง (Sharpe Ratio) เป็นการหาผลต่างระหว่าง IRR เฉลี่ยของ Portfolio กับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยง จากนั้นหารด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยของ Portfolio ค่า Sharpe Ratio บอกได้ว่าแต่ละ Portfolio เมื่อเปรียบเทียบค่า 1 หน่วยความเสี่ยง เท่ากัน จะให้ผลตอบแทนเป็นอย่างไร ถ้า Portfolio หนึ่งมีค่า Sharpe Ratio มากกว่าอีก Portfolio หนึ่ง แสดงว่า Portfolio นั้นให้ผลตอบแทนสูงกว่า

การเปรียบเทียบกลยุทธ์การลงทุน ใช้สถิติเชิงอนุมานโดยทำการทดสอบด้วย Paired Sample t-Test เนื่องจากเป็นสถิติที่ใช้ทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรที่มาจากตัวอย่างที่พึ่งพิงกันหรือมาเป็นอิสระต่อกัน

ตั้งสมมติฐานที่ 1 ดังนี้

$$H_0: \mu_1 - \mu_2 = 0$$

$$H_1: \mu_1 - \mu_2 \neq 0$$

กำหนดให้

μ_1 แทนค่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน DCA

μ_2 แทนค่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน VA

H_0 คือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน DCA ไม่แตกต่างจากกลยุทธ์การลงทุน VA

H_1 คือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน DCA แตกต่างจากกลยุทธ์การลงทุน VA

ตั้งสมมติฐานที่ 2 ดังนี้

$$H_0: \mu_1 - \mu_3 = 0$$

$$H_1: \mu_1 - \mu_3 \neq 0$$

กำหนดให้

μ_1 แทนค่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน DCA

μ_3 แทนค่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน LS

H_0 คือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน DCA ไม่แตกต่างจากกลยุทธ์การลงทุน LS

H_1 คือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน DCA แตกต่างจากกลยุทธ์การลงทุน LS

ตั้งสมมติฐานที่ 3 ดังนี้

$$H_0: \mu_2 - \mu_3 = 0$$

$$H_1: \mu_2 - \mu_3 \neq 0$$

กำหนดให้

μ_2 แทนค่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน VA

μ_3 แทนค่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน LS

H_0 คือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน VA ไม่แตกต่างจากกลยุทธ์การลงทุน LS

H_1 คือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้กลยุทธ์การลงทุน VA แตกต่างจากกลยุทธ์การลงทุน LS

และกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

6. ผลการวิจัย

การวิจัยการเปรียบเทียบกลยุทธ์การลงทุนแบบ DCA VA และ LS ในกลุ่มหลักทรัพย์ที่อยู่ในดัชนีราคา SETHD สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา

เปรียบเทียบประสิทธิภาพกลยุทธ์การลงทุนทั้ง 3 แบบ โดยพิจารณาจากอัตราผลตอบแทนภายใน(IRR) ซึ่งแทนอัตราผลตอบแทนการลงทุนของ Portfolio แต่ละกลยุทธ์และมีระยะเวลาลงทุน 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี โดยกลยุทธ์ใดให้อัตราผลตอบแทนภายใน(IRR) มากกว่าอีกกลยุทธ์หนึ่งถือว่ามีผลตอบแทนการลงทุนมากกว่า และอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง(Sharpe Ratio) ที่นำค่า IRR ของ Portfolio มาลบกับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยง หาดด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ Portfolio โดยกลยุทธ์ใดให้อัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง(Sharpe Ratio) มากกว่าอีกกลยุทธ์หนึ่งถือว่ามีอัตราผลตอบแทนมากกว่าเมื่อเทียบกับความเสี่ยง 1 หน่วยเท่ากัน และนำเสนอผลการวิจัยตามระยะเวลาลงทุน 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี ดังนี้

ตารางที่ 2

อัตราผลตอบแทนการลงทุนและอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยงของ Portfolio ในรอบลงทุน 1 ปี โดยเฉลี่ย

Portfolio	Investment Strategy	IRR	S.D.	R_f	Sharpe Ratio
รอบ 1 ปี	DCA	11.7537	34.4431	1.1560	0.3076
(2560,2561,2562	VA	14.5839	36.6366	1.1560	0.3665
2563,2564)	LS	9.5775	35.5657	1.1560	0.2436

จากตารางที่ 2 พบว่า กลยุทธ์ VA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 14.5839 รองลงมา กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 11.7537 และกลยุทธ์ LS ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนน้อยที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 9.5775 ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง พบว่า กลยุทธ์ VA ยังคงให้อัตราผลตอบแทนมากที่สุดอยู่ที่ 0.3665 รองลงมาคือ กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนอยู่ที่ 0.3076 และกลยุทธ์ LS ให้อัตราผลตอบแทนน้อยที่สุดอยู่ที่ 0.2436

ตารางที่ 3

อัตราผลตอบแทนการลงทุนและอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยงของPortfolioในรอบลงทุน 3 ปี โดยเฉลี่ย

Portfolio	Investment Strategy	IRR	S.D.	R _f	Sharpe Ratio
รอบ 3 ปี	DCA	4.6601	14.4223	1.3080	0.2324
(2560-2562,2561-2563,	VA	7.6817	16.4131	1.3080	0.3883
2562-2564)	LS	3.8138	12.4784	1.3080	0.2008

จากตารางที่ 3 พบว่า กลยุทธ์ VA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 7.6817 รองลงมา กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 4.6601 และกลยุทธ์ LS ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนน้อยที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 3.8138 ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง พบว่า กลยุทธ์ VA ยังคงให้อัตราผลตอบแทนมากที่สุดอยู่ที่ 0.3883 รองลงมาคือ กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนอยู่ที่ 0.2324 และกลยุทธ์ LS ให้อัตราผลตอบแทนน้อยที่สุดอยู่ที่ 0.2008

ตารางที่ 4

อัตราผลตอบแทนการลงทุนและอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยงของPortfolioในรอบลงทุน 5 ปี

Portfolio	Investment Strategy	IRR	S.D.	R _f	Sharpe Ratio
รอบ 5 ปี	DCA	6.9762	9.7758	1.5555	0.5545
(2560-2564)	VA	10.3902	9.3989	1.5555	0.9399
	LS	6.6186	7.7567	1.5555	0.6527

จากตารางที่ 4 พบว่า กลยุทธ์ VA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 10.3902 รองลงมา กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 6.9762 และกลยุทธ์ LS ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนน้อยที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 6.6186 ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง พบว่า กลยุทธ์ VA ยังคงให้อัตราผลตอบแทนมากที่สุดอยู่ที่ 0.9399 รองลงมาคือ กลยุทธ์ LS ให้อัตราผลตอบแทนอยู่ที่ 0.6527 และกลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนน้อยที่สุดอยู่ที่ 0.5545

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน

การเปรียบเทียบผลตอบแทนแต่ละกลยุทธ์การลงทุนทั้ง 3 แบบ ใช้ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคืออัตราผลตอบแทนการลงทุนมาจากประชากรกลุ่มเดียวกันก็คือกลุ่มหลักทรัพย์ในดัชนี SETHD ผู้วิจัยจึงใช้สถิติ Paired Sample t-Test เปรียบเทียบทีละคู่ เช่น DCA คู่ VA, DCA คู่ LS และ VA คู่ LS โดยทดสอบสมมติฐานว่า อัตราผลตอบแทนการลงทุนจากกลยุทธ์การลงทุนแบบหนึ่งแตกต่างกับกลยุทธ์การลงทุนอีกแบบหนึ่งหรือไม่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 5

ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนการลงทุนในรอบลงทุน 1 ปี โดยเฉลี่ย

Investment Strategy	Mean	Variance	t-Stat	p
DCA	11.7537	1194.57	-	0.0000*
VA	14.5839	1351.56	6.6265	
DCA	11.7537	1194.57	1.2186	0.2249
LS	9.5775	1203.08		
VA	14.5839	1351.56	2.7919	0.0059*
LS	9.5775	1203.08		

จากตารางที่ 5 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราผลตอบแทนการลงทุนจากกลยุทธ์การลงทุนที่ละคู่ พบว่า กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนแตกต่างจากกลยุทธ์ VA เนื่องจาก p-value เท่ากับ 0.0000 น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนไม่แตกต่างจากกลยุทธ์ LS เนื่องจาก p-value เท่ากับ 0.2249 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ กลยุทธ์ VA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนแตกต่างจากกลยุทธ์ LS เนื่องจาก p-value เท่ากับ 0.0059 น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 6

ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนการลงทุนในรอบลงทุน 3 ปี โดยเฉลี่ย

Investment Strategy	Mean	Variance	t-Stat	p
DCA	4.6601	210.4226	-4.0088	0.0001*
VA	7.6817	272.5251		
DCA	4.6601	210.4226	0.8580	0.3932
LS	3.8138	157.5227		
VA	7.6817	272.5251	2.5994	0.0109*
LS	3.8138	157.5227		

จากตารางที่ 6 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราผลตอบแทนการลงทุนจากกลยุทธ์การลงทุนที่ละคู่ พบว่า กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนแตกต่างจากกลยุทธ์ VA เนื่องจาก p-value เท่ากับ 0.0001 น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนไม่แตกต่างจากกลยุทธ์ LS เนื่องจาก p-value เท่ากับ 0.3932 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ กลยุทธ์ VA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนแตกต่างจากกลยุทธ์ LS เนื่องจาก p-value เท่ากับ 0.0109 น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 7

ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนการลงทุนในรอบลงทุน 5 ปี

Investment Strategy	Mean	Variance	t-Stat	p
DCA	6.9762	98.9795	-	0.0000*
VA	10.3902	91.4951	6.4990	
DCA	6.9762	98.9795	0.2624	0.7948
LS	6.6186	62.3157		
VA	10.3902	91.4951	3.1761	0.0036*
LS	6.6186	62.3157		

จากตารางที่ 7 เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราผลตอบแทนการลงทุนจากกลยุทธ์การลงทุนที่ละคู่ พบว่า กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนแตกต่างจากกลยุทธ์ VA เนื่องจาก p-value เท่ากับ 0.0000 น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ กลยุทธ์ DCA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนไม่แตกต่างจากกลยุทธ์ LS เนื่องจาก p-value เท่ากับ 0.2624 มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ กลยุทธ์ VA ให้อัตราผลตอบแทนการลงทุนแตกต่างจากกลยุทธ์ LS เนื่องจาก p-value เท่ากับ 0.0036 น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

7. อภิปรายผล

การเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนของกลยุทธ์การลงทุนใช้การเปรียบเทียบแต่ละคู่ของกลยุทธ์ โดยวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนการลงทุน(IRR) และอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง(Sharpe Ratio) ของPortfolio ตามระยะเวลาลงทุน ได้ดังนี้

ระยะเวลาลงทุน 1 ปี พบว่ากลยุทธ์ VA มีประสิทธิภาพมากกว่า กลยุทธ์ DCA และ LS สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณสิวี ประทุมมิตร (2563) ได้ศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์ DCA และกลยุทธ์ VA ในPortfolio จำลองของหุ้นยั่งยืนในดัชนี SETTHSI จำนวน 7 Portfolios พบว่ากลยุทธ์ VA สามารถสร้างผลตอบแทนเฉลี่ยให้กับนักลงทุนได้มากกว่ากลยุทธ์ DCA ในทุกรอบการลงทุน 6 เดือน 1 ปี และ 2 ปี เพราะกลยุทธ์ VA ซื้อหลักทรัพย์ได้จำนวนมากขึ้นในช่วงราคาหลักทรัพย์ตกต่ำมากกว่ากลยุทธ์ DCA และยังมีโอกาสขายหลักทรัพย์หากราคาหลักทรัพย์เพิ่มสูงขึ้นจนมูลค่าสูงกว่าพอร์ตเป้าหมาย

ระยะเวลาลงทุน 3 ปี พบว่ากลยุทธ์ VA มีประสิทธิภาพมากกว่า กลยุทธ์ DCA และ LS สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญวิณี อัครชมสวัสดิ์ (2562) ได้ศึกษากลยุทธ์การลงทุนที่เหมาะสมกับการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความผันผวนแตกต่างกัน ซึ่งเป็นหลักทรัพย์ที่อยู่ในดัชนี SET 100 โดยเปรียบเทียบระหว่างกลยุทธ์ DCA และ VA ซึ่งแบ่งระยะเวลากการลงทุนออกเป็น 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี พบว่า ในช่วงสภาวะตลาดผันผวนทั้งหลักทรัพย์เชิงรับและเชิงรุกการลงทุนด้วย VA ในระยะกลาง (3 ปี) จะทำให้นักลงทุนได้รับอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง(Sharpe Ratio) สูงที่สุด เนื่องจากในช่วงที่ตลาดมีความผันผวน ราคาของหลักทรัพย์ขึ้นและลงอย่างไร้ทิศทาง จึงเป็นโอกาสของ VA ที่สามารถสร้างผลตอบแทนได้จากการขายหลักทรัพย์ออกเมื่อมูลค่าของกลุ่มหลักทรัพย์เกินกว่าเป้าหมายที่เราได้กำหนดไว้ทำให้ได้รับผลตอบแทนสูงจากการขายหลักทรัพย์ในช่วงที่ราคาสูง

ระยะเวลาลงทุน 5 ปี พบว่ากลยุทธ์ VA มีประสิทธิภาพมากกว่า กลยุทธ์ DCA และ LS สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชพล เนียมสำเนา (2564) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการลงทุนในหลักทรัพย์ที่อยู่ในรายชื่อหุ้นยั่งยืน ด้วยกลยุทธ์ LS กลยุทธ์ DCA และกลยุทธ์ VA

ในช่วงระยะเวลาการลงทุน 1 ปี 3 ปี และ 5 ปี พบว่า ในช่วงระยะเวลาการลงทุน 5 ปี สภาพตลาดมีการเคลื่อนไหวผันผวน Portfolio ที่ใช้กลยุทธ์ VA ให้ผลตอบแทนและอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยงสูงกว่า Portfolio ที่ใช้กลยุทธ์ LS และ Portfolio ที่ใช้กลยุทธ์ DCA ทุกรอบการลงทุนแสดงให้เห็นว่า กลยุทธ์ VA มีประสิทธิภาพมากกว่ากลยุทธ์ DCA และ LS อาจเป็นเพราะว่า กำหนดให้การลงทุนเป็นระบบจึงจำเป็นต้องซื้อหลักทรัพย์ในวันทำการแรกของเดือนหรือปี ส่งผลให้กลยุทธ์ LS ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะไม่ได้ซื้อหลักทรัพย์ ณ ราคาต่ำที่สุด ประการต่อมา กลยุทธ์ VA มีข้อได้เปรียบต่อกลยุทธ์ DCA ก็คือ มีโอกาสขายหลักทรัพย์ออกไปทำกำไร เมื่อมูลค่า Portfolio สูงกว่าเป้าหมาย และสามารถซื้อหลักทรัพย์จำนวนมากขึ้นในช่วงเวลาที่มูลค่า Portfolio ต่ำกว่าเป้าหมาย ทำให้มีโอกาสได้รับเงินปันผลมากกว่า

อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงนักลงทุนรายใหม่ ไม่สามารถซื้อหลักทรัพย์หลายๆตัวเพื่อทำเป็น Portfolio ไม่เหมือนกับงานวิจัยที่กำหนดให้ Portfolio หนึ่งประกอบด้วย 29 หลักทรัพย์ นักลงทุนจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเพื่อคัดเลือกบริษัทที่จะลงทุน และถ้านักลงทุนรายใหม่ยังไม่สามารถจับจังหวะตลาดในการลงทุนได้ ควรใช้กลยุทธ์ VA และลงทุนเป็นระยะเวลา 5 ปี เพราะวาระระยะเวลการลงทุนนานขึ้นความเสี่ยงลดลง ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยงเพิ่มขึ้น

8. องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ผู้วิจัยพบว่ากลยุทธ์การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย(VA) ให้ผลตอบแทนและผลตอบแทนต่อความเสี่ยง 1 หน่วย มากกว่าการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน(DCA) การลงทุนแบบเงินก้อน(Lump Sum: LS) และพบอีกว่า เมื่อเพิ่มระยะเวลาการลงทุนให้นานขึ้น ความเสี่ยงของทั้ง 3 กลยุทธ์กลับลดลงโดยเฉพาะกลยุทธ์การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย(VA) ที่มีความเสี่ยงต่ำกว่ากลยุทธ์อื่น ดังนั้นนักลงทุนรายใหม่สามารถนำองค์ความรู้นี้ไปประยุกต์ใช้ได้ เช่น ถ้านักลงทุนที่ต้องการลดความเสี่ยงจากการลงทุน ควรลงทุนเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี และใช้วิธีการซื้อ-ขาย หลักทรัพย์แบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย(VA)

9. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. นักลงทุนรายใหม่ที่ไม่มีเวลาติดตามราคาหลักทรัพย์หรือยังไม่เชี่ยวชาญจับจังหวะการลงทุน ควรใช้กลยุทธ์ VA ในการลงทุนหลักทรัพย์โดยมีระยะเวลาลงทุน 5 ปี ถึงจะได้อัตราผลตอบแทนสูงกว่ากลยุทธ์ DCA และ LS
2. นักลงทุนที่เน้นการลงทุนระยะยาวควรถือหลักทรัพย์หรือ Portfolio อย่างน้อย 5 ปี เนื่องจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าเมื่อเพิ่มระยะเวลาการลงทุนให้นานขึ้นความเสี่ยงของกลยุทธ์ DCA VA LS กลับลดลง
3. นักลงทุนรายใหม่ควรศึกษากลยุทธ์การลงทุนใหม่ๆ เพิ่มเติม เช่น การวิเคราะห์เชิงปริมาณ การวิเคราะห์ทางเทคนิค เพราะการอยู่รอดในตลาดหลักทรัพย์ต้องมีความยืดหยุ่นในการลงทุนเนื่องจากปัจจัยภายนอกจะเข้ามากระทบราคาหลักทรัพย์ให้เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้ที่สนใจอาจเพิ่มระยะเวลาการลงทุนให้มากขึ้น เช่น 7 ปี หรือ 10 ปี ว่าสามารถลดความเสี่ยงจากการลงทุนและเพิ่มอัตราผลตอบแทนต่อความเสี่ยง(Sharpe Ratio) ให้มีค่ามากกว่า 1 เท่าได้หรือไม่
2. ผู้ที่สนใจอาจเพิ่มต้นทุนการทำธุรกรรม เช่น ค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์ ภาษีหัก ณ ที่จ่าย เป็นต้น เข้าไปในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการลงทุน นอกเหนือจากอัตราผลตอบแทนการลงทุนเพียงอย่างเดียว

รายการอ้างอิง

- กัลยวีร์ โจรนัสพัฒนา (2564, 29 สิงหาคม). เทคนิคการลงทุนแบบ DCA หรือ VA แบบไหนคือได้ผลดีกว่า. Setinvestnow. <https://www.setinvestnow.com/th/knowledge/article/262-dca-or-va>
- เจริญ ตั้งสิริวงศ์ (2564). คุณลักษณะเด่นของนักลงทุนรายย่อยที่ไม่ขาดทุนจากการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี 2564 [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐ เลิศมงคล (2564, 17 กันยายน). DCA สร้างความมั่งคั่งระยะยาวได้อย่างไร. Setinvestnow. <https://www.setinvestnow.com/th/knowledge/article/280-how-dca-generates-long-term-wealth>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2565, 19 ตุลาคม). ดัชนีราคา SET High Dividend 30 Index (SETHD). ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(SET). <https://www.set.or.th/th/market/index/sethd/profile>
- นารินทิพย์ ท่องสายชล (2564, 1 เมษายน). ลงทุนหุ้น หนทางสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคง. Setinvestnow. <https://www.setinvestnow.com/th/knowledge/article/160-creating-continuing-wealth-through-investing-in-stock>
- ณัฏฐิ์ ประทุมมิตร (2563). กลยุทธ์การลงทุน dollar cost averaging และ value averaging ในกลุ่มหลักทรัพย์ที่นำมาคำนวณในดัชนี SETTHSI [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัชพล เนียมสำเภา (2564). กลยุทธ์การลงทุนในหลักทรัพย์ที่อยู่ในรายชื่อหุ้นยั่งยืนของประเทศไทย [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เรวัต เทียมหมอก และ สุเมธ ธูวราตราตระกูล (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยเขตภาคกลางในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วสารวิจัย, 14(36), 147-162.
- วรรณพร หอมศรีวรานนท์ (2563). การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ยั่งยืนจากดัชนี SETTHSI กับกลุ่มหลักทรัพย์จากดัชนี SET100 ผ่านกลยุทธ์การลงทุนแบบเงินก้อน (Lump sum หรือ LS) และแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน (Dollar-cost averaging หรือ DCA) [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สรชา ผลการณ์ (2562). การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลงทุนของกลยุทธ์การลงทุนอย่างเป็นระบบ (DCA, VA, DDCA, EDCA) กับกลยุทธ์การลงทุนแบบเงินก้อน (LS) ในหลักทรัพย์เติบโตและหลักทรัพย์คุณค่าในดัชนี SET50 ที่ใช้เกณฑ์ S&P500 growth&value index ในการคัดเลือกหลักทรัพย์ [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุมิตรา ตั้งสมรพงษ์ (2565, 10 มีนาคม). SET Note 2/2565 การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(SET). <https://storage.googleapis.com/sg-prd-set-mis-cms/common/research/1064.pdf>
- อดิษฐ์ เฉลิมพงศ์ และ สิทธิกร ทรัพย์บุญเรือง (2564, 5 สิงหาคม). SET Note 7/2564 ทำความรู้จักกับนักลงทุนบุคคลใหม่ในตลาดหุ้นไทย. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(SET). <https://storage.googleapis.com/sg-prd-set-mis-cms/common/research/428.pdf>
- อนันต์ กฤษณาศุภ (2559). การศึกษาการลงทุนแบบ Lump sum และ Dollar cost average ในกองทุน LTF [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัญญิณ อัครสมสวัสดิ์ (2562). การลงทุนหลักทรัพย์ผ่านดัชนี SET100 จากกลยุทธ์การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุน (DCA) และการลงทุนแบบถัวเฉลี่ยมูลค่าเป้าหมาย (VA) [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.